

INTERVIEW
OP WOENSDAG

Het IBBO in Geleen is geen gewone school. Het werd zeven jaar geleden gesticht op spirituele grondslag. Oprichtster Gentille Boijmans over foute beeldvorming, thuiszitters en de sprong in het diepe.

Leren om mens te zijn

Sommige ouders zijn ten einde raad. Ze hebben een zoon of dochter die niet meer naar school gaat, elke dag thuis zit en een zware wissel op het gezin trekt. „Deze mensen kunnen nergens meer terecht. Ze hebben vaak al een heel traject achter de rug met maatschappelijk werk en de jeugdzorg. Wij brengen dat gezin tot rust, zorgen ervoor dat ouders niet meer op hun tenen hoeven te lopen en de kinderen die voorheen doodongelukkig waren weer rechtop leren lopen en zich straks in de maatschappij staande kunnen houden”, zegt Gentille Boijmans (62), oprichtster/visonair van het IBBO-concept.

Eerst met lavendel de chakra's en aura's sluiten en dan aan de slag. Het is dagelijkse praktijk op de IBBO-school in Geleen. De afkorting staat voor Ik Ben Bewust Onderwijs. „Veel van onze leerlingen zijn hoogsensitief. Als ze 's ochtends binnenkomen staan hun aura's helemaal open. Soms hebben ze thuis al woorden gehad met hun ouders of is er iets voorgevallen in de bus. Samen zorgen we ervoor dat de rust weerkeert. De kinderen vinden dat heel normaal.” Samen met de 68-jarige Jean Freer, die jarenlang een spiritueel centrum runde in Kerkrade, stond Gentille aan de wieg van de particuliere school. Het was Freer die tijdens een bezoek aan Lourdes een boodschap kreeg. Dat jongeren tussen de 15 en 25 te vaak in de psychiatrie belanden omdat de maatschappij niet goed voor hen zorgt.

Regulier

Boijmans was op dat moment nog docent in het reguliere onderwijs, waarin ze zowat dertig jaar les gaf. Ze stond voor een basisschool in het Heuvelland. „Ik was heel timide en was het liefst onzichtbaar. Jean heeft me een flinke stamp onder m'n kont moeten geven zodat ik als mens groeide en eindelijk de sprong in het diepe durfde te wagen.”

In 2011 begon ze haar eigen school - naar een door haar uitgewerkt onderwijsconcept - in een vakantie-woning in Vijlen, met welgeteld één kind. In een jaar groeide dat naar negen. „Halverwege het schooljaar kregen we een meisje van veertien.

Mijn intentie was eigenlijk alleen basisonderwijs aan te bieden. Dat was ook makkelijker. In het voortgezet onderwijs moet je docenten voor verschillende vakken hebben. Maar ik kon haar niet meer wegsturen.” Nadat de vakantiewoning in Vijlen was verkocht, bivakkeerde ze even met haar school in het centrum van Freer, totdat dankbare ouders van een van hun leerlingen een voormalig schoolgebouw aan Op de Vey in Geleen voor hen kochten. „Toen wist ik ook echt dat het goed zat. We hadden een gebouw, hoefden niet meer te verhuizen en konden echt van start zoals ik dat wilde.” Intussen telt ons land vier IBBO-scholen (in Geleen, Ede, Meppel en Nijmegen) en twee in oprichting. Het IBBO in Geleen telt dertig leerlingen: vier basisschoolleerlingen, de rest volgt voortgezet onderwijs. IBBO is een erkende school en krijgt ook elk jaar de onderwijsinspectie over de vloer. Het oordeel over de speciale aanpak is doorgaans positief.

Vrijwilligers

De school draait volledig op vrijwilligers uit de onderwijswereld en andere enthousiaste medewerkers. Mensen die bijvoorbeeld vier dagen in de week aan een reguliere school staan en één dag in de week voor het IBBO kiezen. „Soms hebben ze een burn-out. Dan lukt het hen hier weer te ontdekken waarom ze eigenlijk voor het onderwijs hebben gekozen. Anderen zijn nog in opleiding.” De school wordt bekostigd met donaties en door de ouders, die 160 euro in de maand betalen. „Dat is best weinig. Andere particuliere scholen vragen al snel tussen de 400 en 500 euro in de maand. Wij willen graag een zo breed mogelijke groep mensen bedienen. Het liefst zouden we ons onderwijs gratis aanbieden, maar dat kan niet. De rekeningen - gas, licht, water, verzekeringen - moeten betaald worden.”

De leerlingen zijn niet alleen kinderen die zijn vastgelopen in het reguliere onderwijs. „Het is een mix. Er zijn ook ouders die bewust kiezen voor deze vorm van onderwijs omdat er meer vanuit het mens-zijn wordt gewerkt aan de ontwikkeling van het kind. Ja, ze leren ook de tafeltjes. Maar we kijken ook heel dui-

Jean Freer (links) en Gentille Boijmans, de drijvende krachten achter het IBBO-concept. FOTO ERMINDO ARMINO

delijk naar hun persoonlijke ontwikkeling. Hoe zijn ze als mens? Hoe staan ze dadelijk in de maatschappij? Tegen ouders zeggen we: je gaat een avontuur aan, met je kinderen en met jezelf. Veel mensen denken dat we hier niets uitvoeren omdat er niet elke vijftig minuten een zoemer gaat. Maar er wordt wel degelijk gewerkt. Als het kind in een flow van leren zit, laten we het leren. Maar als hij of zij moe wordt, zeggen we: wordt het niet tijd voor een korte pauze?”

Documentaire

Ze is zich ervan bewust dat niet iedereen gecharmeerd is van het onderwijsconcept. Enkele weken geleden zond het onderzoeksprogramma *De Monitor* een kritische documentaire uit over particuliere scholen. Vooral de democratische scholen moesten het ontgelden. De uitzending leidde tot een levendige discussie op sociale media tussen

“**Tegen ouders zeggen we: je gaat een avontuur aan met je kinderen en met jezelf.**”

voor- en tegenstanders van particuliere scholen. Ouders die juist heel positief waren omdat hun kind nergens anders geaccepteerd werd en zich op de particuliere school eindelijk weer op zijn of haar plek voelde; anderen die beweerden dat hun kind helemaal niets had opgestoken. Verontwaardiging was er over het wegstemmen van een leerling van een democratische school omdat zijn medeleerlingen hem niet zagen zitten.

Diploma

„Dat gebeurt hier niet”, zegt Boijmans resoluut. „Maar ook wij nemen niet iedereen aan.” Zij besloot - in tegenstelling tot enkele andere schoolbesturen - aan de uitzending mee te werken, omdat ze vindt dat ze niets te verbergen heeft. Helemaal gelukkig met het beeld dat er werd geschetst, was ze overigens niet. Zo leek het alsof leerlingen lagen te slapen onder schooltijd en er

alleen gedanst en gespeeld werd. Gevraagd naar Gentilles mening over examens, rilde ze voor de camera van afkeuring. „Omdat ik oprecht vind dat examens alleen maar voor stress en extra druk zorgen. Maar dat betekent niet dat kinderen hier geen diploma krijgen waarmee ze verder kunnen. Sterker nog: ze doen - als andere jongeren allang vakantie vieren - staatsexamen in een vreemde omgeving met vreemde mensen: mondeling in Tilburg en centraal schriftelijk in Eindhoven.” Ze vindt het jammer dat het particuliere onderwijs aan de schandpaal wordt genageld. „Ik juich elk initiatief toe, mits de oprichters en docenten van deze scholen zich aan de afspraken houden. Des te meer keuze ouders en kinderen hebben. En des te meer kans dat ze vinden wat bij hen past.”

Reageren?
pascale.thewissen@delimburger.nl

DOOR PASCALE THEWISSEN

